СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Щиро вдячна долі за те, що на певному етапі свого життєвого шляху зустріла **Чекаловця Віктора Ігнатовича**.

Чекаловець В.І. – доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки та техніки України, автор численних наукових праць, фахівець з питань розвитку морегосподарського комплексу… Можна надати багато офіційної інформації, однак хочеться написати про інше, особисте, що зберігається в пам'яті та супроводжує постійно у професійній діяльності й повсякденному житті.

Під науковим керівництвом Віктора Ігнатовича підготувала та захистила кандидатську дисертацію, його консультування стало передумовою захисту докторської дисертації. Протягом тривалого періоду під його керівництвом працювала на кафедрі, яка змінювала свою офіційну назву, однак незмінною була її неофіційна назва – «Кафедра Чекаловця».

Віктор Ігнатович був унікальною Людиною. Він навчив писати наукові праці, працювати зі здобувачами та слухачами в різних аудиторіях, спілкуватися з колегами, боротися та отримувати перемоги, йти вперед та розвиватися, незважаючи на поразки, втому, несприятливі обставини…

Віктор Ігнатович не шкодував часу на спілкування з людьми різних сфер діяльності, різних поколінь. Він був доброю, чуйною, справедливою людиною. Однак за певних обставин Віктор Ігнатович перетворювався на «непохитного воїна», що відстоював інтереси морської галузі, підприємств, організацій, колективів і, лише в останню чергу, свої власні інтереси. Протягом тривалого періоду я постійно цитую Віктора Ігнатовича, який був невичерпним джерелом «народної мудрості», слушних порад, анекдотів…Приймаючи рішення, часто подумки «раджуся з ним». Думаю, що така пам'ять про Віктора Ігнатовича залишилася у багатьох його учнів, колег.

Чекаловець Віктор Ігнатович заклав фундамент розвитку багатьох людей, успіх яких значною мірою обумовлений його зусиллями.

Доктор економічних наук, професор Ольга КІБІК

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Професор Віктор Ігнатович Чекаловець був видатним ученим-економістом, який зробив великий внесок у формування української наукової школи економіки морського транспорту. Значна частина його науково-педагогічної діяльності відбувалася у непростий період, коли розпався СРСР та Україна опинилася в ринковій економіці. Перейти від принципів соціалістичної економіки до умов ринкової економіки було непросто, але Віктору Ігнатовичу це вдалося зробити досить швидко. Можливо, цьому сприяло те, що він ще за умов соціалізму активно пропагував принципи господарського розрахунку та підвищення економічної ефективності виробництва на підприємствах морського транспорту, відмови від принципів жорсткого централізованого планування. Час показав правоту його поглядів.

Лекції його були цікавими, читав він їх захоплено. Тут далося взнаки те, що він багато років працював головним економістом на підприємствах морського транспорту і добре знав виробництво. Тяга Віктора Ігнатовича до дослідницької роботи призвела його нарешті до Одеського інституту інженерів морського флоту, який він колись закінчив. Він закінчив аспірантуру в ОІІМФ, захистив спочатку кандидатську, а потім і докторську дисертації. Починав свою педагогічну роботу на кафедрі «Економіка морського транспорту», яку він через деякий час і очолив. Очолював він її понад 20 років. Свого зв'язку з виробництвом він ніколи не втрачав, багато років читав лекції з економіки співробітникам Іллічівського та Одеського морських портів у рамках курсів підвищення кваліфікації працівників цих портів.

Зважаючи на ці обставини, лекції студентам він читав цікаво, часом емоційно, не сухою академічною мовою, наводив численні факти з практики роботи портів, ділився своїм життєвим та виробничим досвідом. Абстрактне теоретизування не любив. Чудово знав та любив українську літературу.

Багато сил та уваги приділяв підготовці наукових кадрів. Працюючи в ОІІМФі, Віктор Ігнатович створив свою наукову школу морської економіки, підготував 20 кандидатів та двох докторів економічних наук.

Був доброзичливою, чуйною людиною, завжди можна було звернутися до нього за професійною чи життєвою порадою.

За його великі заслуги у становленні та розвитку української наукової школи морської економіки йому у 1998 р. було надано почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

Доктор економічних наук, професор Михайло ПОСТАН

СЛОВО НА ПОСВЯТУ СУ-ПРЯЗІ ЧЕКАЛОВЦЮ, ЧЕСНОМУ БОРЦЮ!!!

Як добре, що людство придумало ювілеї, круглі дати, вшанування, віншування тощо! Живим ти можеш сказати щирі слова і відчути їх віддзеркалення в рефлексії очей, у посмішці, в моториці рухів.

А тим, хто давно не з нами… Сказане про них, ми ретранслюємо іншим, зокрема тим, хто знав, спілкувався, поважав, любив, заздрив, ненавидів etc. і тим молодим, хто здатен здобувати досвід інших.

Час збігає, до того ж швидше, ніж ми самі можемо це передбачити. Така вже властивість земного буття… Лишається пам'ять, вона річ конкретна, особливо коли з великою вдячністю матеріалізована на пергаменті…

Отже, кілька слів-спогад про супряжність мою з Віктором Гнатовичем Чекаловцем у спільній справі підготовки молодих фахівців для морегосподарського комплексу України. Професора Чекаловця я знав з початку 90-х минулого століття. Ходили поміж нас, молодих асистентів та старших викладачів, розмови про його роботу за кордоном, на Кубі, про його володіння іспанською мовою, що в ті роки було великою рідкістю, як і працювати за межами «железного занавеса».

2004 року, ставши завідувачем кафедри українознавства, мені довелося часто, майже щоденно спілкуватися з Віктором Гнатовичем (саме так я його називав), а часом, лише слухати важливі й мудрі поради керівника катедри «Економіки підприємства та підприємництва». Катедра, якою опікувався проф. Чекаловець В.Г., була не маленька, чисельна і дуже красива! Був один, але дуже приємний недолік – порушена гендерна рівність, як сьогодні б сказали! Весь контингент становили колежанки: розумні й симпатичні. Талант завідувача організувати навчальний процес, наукову й методичну роботу, вміння толерувати в колективі з кожним окремо і з усіма водночас, надавав колективу катедри шарму, поваги, і неприхованої заздрості колег. Віктор Гнатович, попри зовнішню строгість і вимогливість, водночас проявляв вболівання за кожного – від аспіранта, чи дипломника до докторанта. Згадую, як часто-густо молоді його колеги, які працювали над дисертаційними дослідженнями, годинами спілкувалися з розсудливим і прискіпливим професором. На моїй пам'яті, на четвертому поверсі нового корпусу зростали в економічній науці Ольга Кібік, Влада Жихарева, Ольга Власенко, Ольга Афанасьєва та багато наших колег-водників. Певною мірою, і я був причетним до справи становлення молодих наукових кадрів, оскільки мій друг тернополянин, проф. Гринчуцький В.І., товаришував з Віктором Гнатовичем, вони були членами спеціалізованої ради в Інституті проблем ринку НАН України (що на Французькому бульварі) й періодично зустрічалися в ОНМУ.

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Професор Чекаловець В.Г., попри низку почесних звань і заслуг, був доволі простою (в сенсі *lat*: *O sancta simplicitas!*) і не простою Людиною. Доступний, розважливий, далекоглядний, вимогливий, простий у спілкуванні, гострий на слово, чесний і відвертий, впертий у досягненні мети не тільки власної, але й корпоративної. Керівник, який працював на результат.

Віктор Гнатович дуже любив Україну, чи не першим в нашому університеті він почав спілкуватися українською (можливо, паралельно з ще одним нашим колегою, начальником НВ доц. А.М. Хоміцьким). Саме вони у мене брали читати тодішній бестселер, книгу О. Субтельного «Україна. Історія» (1991 р.). Згадую як під час Помаранчевої революції, проф. Чекаловець В.Г. постійно носив відповідного кольору шарф, як символ єднання з Майданом.

Оскільки наші кабінети завідувачів катедр були поряд, проф. Чекаловець часто заглядав до мене, запрошував на обідню перерву, або вже підвечір, нажимав кнопочку дзвінка в лаборантську і просив дівчат приготувати чай. Іноді він пригощав смачними осінніми яблуками з власної дачі під Чорноморськом.

Саме у тому спілкуванні, я на чверть століття молодший від нього, пізнавав ази керівництва катедрою. А було й таке, коли ми з доц. Кязимовою Г.Х. написали до 75-річного ювілею ОНМУ (2005 р.) рукопис невеличкої книжечки про ректорів, Віктор Гнатович настільки відповідально віднісся до вичитування деяких біографій, що тим дуже долучився до справи.

І наостанок, проф. Чекаловець В.Г. в моїй пам’яті серед пантеону ЗНАЧНИХ займає почесне місце поряд з Ю.Л. Воробйовим, А.Ф. Мошнянським, Г.С. Махуренко та ін.

З вдячністю, Микола МИХАЙЛУЦА,
завідувач катедри українознавства,
історико-правових та мовних дисциплін,
професор

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Людина живе стільки, скільки зберігається пам’ять про неї.

Віктор Ігнатович Чекаловець прожив життя ярко, творчо, з повною самовіддачею для інших людей. Його ім’я для багатьох поколінь водників стало символом високого служіння творчій праці, вірності покликанню.

Так уже заведено, життя людини обривається як пісня. За межею, що відокремлює земне життя, – людська пам'ять, оцінка людей. Віктор Ігнатович залишив свій слід на землі у серцях і душах послідовників його ідей, його учнів.

Серед людей, які зіграли без перебільшення велику роль у справі розвитку видавничої справи в нашому університеті, ім’я Віктора Ігнатовича вписане золотими літерами в історію нашого університету.

Ми дуже багато працювали над підготовкою до видання збірника наукових праць, який був його улюбленим дітищем. Перший номер збірника вийшов у грудні 1996 року, а сьогодні вже готується до виходу у світ 81 номер. Справа Віктора Ігнатовича живе.

Є люди, спілкування з якими приносить особливу радість, тому що вони багаті душею, тому що очі їх світяться добротою. Таким був Віктор Ігнатович.

29 січня − мій день народження. Віктор Ігнатович ніколи не забував цей день і був найбажанішим гостем у моєму підрозділі. Зустрічі були теплими, душевними. Він добре володів українською мовою і знав багато українських пісень. Інколи наші зустрічі закінчувалися співом українських пісень. До сих пір зберігаю збірку, яка називається «Найкращі пісні України», подаровану Віктором Ігнатовичем.

Відхід з життя такої людини − непоправна втрата.

Світла йому пам’ять!!!

Директор Видавництва ОНМУ

Галина СИЛАКОВА

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Незамінних немає, але є неповторні.

Пабло Пікассо

У 2010 році не стало чудової людини, відомого вченого, педагога та провідного спеціаліста у морському транспорті Віктора Ігнатовича Чекаловця.

Він пішов перед Новим роком. Вже 12 років, як його немає з нами. Для кожного з нас, його сім'ї, учнів та колег, він важливий, дорогий, і він для кожного своя, помітна, особлива, визначна людина у житті.

Для мене насамперед це прекрасна людина, однокурсник і друг мого батька, якого я знала з дитинства, а потім уже завідувач кафедри, науковий керівник, наставник, відомий педагог і старший товариш.

Віктор Ігнатович Чекаловець − доктор економічних наук, професор, засновник наукової школи, який підготував понад 20 кандидатів та докторів наук, які гідно представляють його світогляд, бачення морської науки та майбутнє морського транспорту.

І ще одна, на мій погляд, дуже важлива грань його таланту – уміння розуміти, співпереживати та поважати людей, вникати у їхні проблеми та не залишатися до них байдужими. Для Віктора Ігнатовича був важливим його співробітник не лише як професіонал, як штатна одиниця, яка виконує посадові інструкції, але як людина, особистість, до якої він, як керівник, ставився з повагою, тактом та любов'ю.

Незважаючи на всі свої регалії, зайнятість, безліч відповідальних завдань та незвичайних ідей, він створив на кафедрі особливу, неповторну атмосферу взаєморозуміння, радості від роботи та щастя взаємин із колегами. Усі його учні, співробітники та колеги знали, що керівник кафедри – наш уважний батько, надійний друг, міцна опора та надійний захист!

Кандидат економічних наук, доцент Ніна ЯРОВА

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Всякому городу нрав і права,
Всяка імієт свой ум голова,
Всякому серцю своя єсть любов,
Всякому горлу свой єсть вкус каков...

Ці слова Г. Сковороди дуже часто повторював Віктор Ігнатович. Він взагалі багато творів цитував, майже до кожної події у нього були притчі та народні мудрості чи просто анекдоти.

Віктор Ігнатович передусім вчив життю, а потім вже науці. Мабуть і тому, я і багато колег, дуже часто згадуємо його в різних життєвих ситуаціях і згадуємо його до сих пір з біллю у серці. Біль від того, що пішов так рано, що не зробив усього того, що замислив. До сих пір з усмішкою згадую як він підписував черговий лист до Міністерства освіти «майбутньому міністру». Почуття гумору, вміння організувати свято робило його душею компанії. На кафедрі ми завжди відмічали всі свята широким колом та дуже весело.

Йдучи додому, Віктор Ігнатович обов'язково казав: Привіт сім'ї. Через роки я розумію, що «кафедра Чекаловця» була сім'єю, де поважали кожного члена, де прищепили любов до науки, відповідальність до всього того, що ти робиш.

Школа Чекаловця не тільки в його наукових досягненнях, які обчислюються сотнями наукових робіт, а саме в послідовниках його ідей, його учнях, які залишаються вірними споконвічному духу водників.

Вічна світла пам'ять, вічна повага, вічна подяка!

Кандидат економічних наук, доцент Юлія НАВРОЗОВА

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Всеукраїнська конференція студентів та молодих вчених «Проблеми та перспективи розвитку транспорту», головою оргкомітету якої багато років був Чекаловець В.І.

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

День народження Галини Іванівни Силакової –
директора Видавництва ОНМУ

СПОГАДИ КОЛЕГ ТА УЧНІВ

Зустріч Нового 2007 року кафедрою економіка підприємства та підприємництво, яку очолював Чекаловець В.І. до кінця свого життя